In pursuance of the policy of abolition of all intermediaries between the Government and the actual cultivators, the zamindari, under-tenure and inam estates, and all minor inams, leaseholds, etc. have been abolished under the various legislative measures and all those lands have been converted into ryotwari lands by the grant of patta to the persons entitled thereto. The question of abolition of the janmi system of landholding, and introducing ryotwari settlement has been engaging the attention of the Government for quite some time. So, towards the close of 1960, a Board Member was deputed to study the question and submit a preliminary report. Later the Revenue Divisional Officer, Gudalur was directed to make a detailed enquiry in the matter and to submit a report. After considering the report of the Revenue Divisional Officer in consultation with the Board of Revenue, the Government have decided to abolish the system of janmam tenure in the Gudalur taluk on payment of compensation to the janmis at the rate of twenty times the average net annual income derived by them from the janmam estate. The jammi and the verumpattam dar will be entitled to ryotwari patta for any land on proof of personal cultivation for three agricultural years. If no janmi or verumpattamdar is entitled to patta, any other person who has cultivated the land for three agricultural years will be entitled to ryotwari patta. Any person other than the janmi getting patta will be liable to pay to the Government contribution at the rate of twenty times the difference between the fair rent and the land revenue.

I have briefly explained the scope of the Bill. Now I request the House to accept the motion.

Dr. H. V. HANDE: May I know the number of acres involved and the number of persons who are going to be affected? Can the Hon. Minister give some rough indication to the House so that we can have an idea of the whole thing?

The Hon. Thiru K. A. MATHIALAGAN: I want notice.

The motion was put and carried.

Mr. SPEAKER: Under Rule 99 (1) of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules, I nominate the Hon. Thiru K. A. Mathialagan, Minister for Finance, as Chairman of the Select Committee.

(ஊ) தமிழ் நாடு, 1969-ம் ஆண்டு, ஊராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா
(சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 5/69)

*மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, "தமிழ் நாடு, 1969-ம் ஆண்டு; ஊராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா) (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 5/1969) ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று முன்மொழிக்க விழைகின்றேன்.

* 29—1—1969-ம் தேதிய சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. மா. முத்துசாமி]

தமிழ்நாடு, 1958-ம் ஆண்டு, ஊராட்சிகள் சட்டத்தின்கீழ் (தமிழ் நாடு சட்டம் 35/1958) ஊராட்சிகள் வீட்டு வரி விதிக்கும் பொறுப்புள்ளவை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். ஊராட்சிகளுக்கு இதுவே மிகுந்த வருவாய் அளிக்கக்கூடிய நிதி வாயில் என்பதையும் அறிவார்கள்.

முதற்கண் இயற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1958-ம் ஆண்டு, ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 35/1958) 120-வது பிரிவு, ஒவ்வோர் அரையாண்டிற்கும் வீட்டு வரி விதிக்க வகை செய்தது. கிராமங்களில் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை வீட்டு வரி விதிக்கப்பட்டால் கிராம மக்களுக்கு வசதியாகவும் எளிதாகவும் இருக்குமென்றும், நில வரி வசூலிக்கும்போதே இதையும் வசூலித்து விடலாமென்றும் கருதப்பட்டது. இக் கருத்து, நகரத்திற்கும் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டது. எனவே, ஒவ்வோர் அரையாண்டிற்குப் பதிலாக ஒவ்வோர் ஆண்டிற்கும் வீட்டு வரி விதிப்பதற்கு வகை செய்யும் முறையில் 120-வது பிரிவு தமிழ் நாடு 1965-ம் ஆண்டு 38-வது சட்டத்தினால் திருத்தப்பட்டது.

பேரூராட்சிகள் நகர்ப் பாங்குள்ளவையாகும் நகரங்களில், வீட்டு வரி விதிப்பையும் வசூலிப்பையும் நில வரி வசூலிப்புடன் இணைப்பதற்கு அவசியமில்லையென்று இப்போது கருதப்படுகிறது. மேலும், பேரூராட்சிகளில் அவற்றிற்கென தனியாக வரி வசூலிப்புப் பணியாளர்கள் உள்ளனர். பேரூராட்சிகளுக்குச் செலுத்தத்தக்க வீட்டு வரித் தொகை ஊராட்சிகளுக்குச் செலுத்தத்தக்கதைவிட மிக அதிகமானதாகும். நகரங்களிலுள்ள வரி விதிக்கப்பட்டவர்கள் ஆண்டுதோறும் ஒரே தடவையில் வீட்டு வரியை மொத்தமாகச் செலுத்துவது இடர்ப்பாடாயிருக்கும். கிராமங்களில் ஆண்டுதோறும் வரி விதிப்பதற்கு மறுப்பு எதுமிருக்க முடியாது; ஆனால், நகரங்களில் ஆண்டுதோறும் வரி விதிப்பதற்கு நடைமுறையில் இடர்ப்பாடு பல உள்ளன. வரி செலுத்துவோருக்கான இடர்ப்பாட்டை நீக்கும் நோக்கத்தில், எந்த ஒரு கிராமத்தில் அல்லது நகரத்தில் அல்லது ஒரு வகையைச் சேர்ந்த கிராமங்களில் அல்லது நகரங்களில் ஒவ்வோர் அரையாண்டிற்கு ஒரு முறை வீட்டு வரி விதிக்கப்பட வேண்டுமா அல்லது ஆண்டிற்கு ஒரு முறை வீட்டு வரி விதிக்கப்பட வேண்டுமா என்பதை வரையறுக்க அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரமளிக்கும் வகையில் திருத்தச் சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவர அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. எனவே, இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது.

ஒரு கிராமத்தில் அல்லது நகரத்தில் அல்லது ஒரு வகையைச் சேர்ந்த கிராமங்களில் அல்லது நகரங்களில் வீட்டு வரி அரையாண்டுக்கு ஒரு முறை விதிக்கப்பட வேண்டுமா அல்லது ஆண்டிற்கு ஒரு முறை விதிக்கப்பட வேண்டுமா என்பதை முடிவு செய்கையில் அந்த உள்ளூர்ப் பகுதிகளில் வகைப்பாடு, ஊராட்சிகளின் ஆண்டு வருவாய், கிராமம் அல்லது நகரத்தின் மக்கள் தொகை, அந்த மக்களின் தலையாய தொழில் முதலிய

வற்றை அரசாங்கம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டிய பிறவற்றிற்கு விதிகள் செய்ய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரமளித்து இந்த மசோதாவில் விதித்துறை செய்யப்பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள வரி விதிப்பு விதங்களில் திருத்தம் எதுவும் செய்யாமல், வரி விதிப்புக் கால அளவையொட்டி அதிக அளவு, குறைந்த அளவு விதங்களைக் குறிப்பிட்டு, தற்போதுள்ள 1-வது விவர அட்டவணைக்குப் பதிலாக புதிய விவர அட்டவணை ஒன்று அமைத்துக் கொள்ளப் பட்டுள்ளது.

இவை கூறி இந்தப் பேரவையின் ஆலோசனைக்காக இந்த மசோதாவை முன்னுரைக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, why not we delegate the power of deciding whether the House tax should be collected once a year or twice a year to the concerned Corporation or the Municipality or the Panchayat Union or Town panchayat instead of the State Government taking up the entire responsibility in the matter and deciding each case according to the circumstances prevailing in each place?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, நகராட்சிகள், ஊராட்சிகள் வரி விதிக்கின்ற நேரத்தில் அதில் இருக்கக் கூடிய பல சிக்கல்களை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். ஊராட்சிகள் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை அல்லது அரை ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வரி வசூலிக்கவேண்டும் என்று கருதினால், அந்த மன்றம் அதைப்பற்றித் தீர்மானம் நிறைவேற்றி, அரசுக்கு அனுப்பினால், அந்தக் கருத்துக்களைப் பரிசீலனை செய்து முடிவெடுக்கலாம். ஆனால், அந்த அதிகாரத்தை ஊராட்சிகளுக்கே கொடுத்துவிட்டால், அந்த அதிகாரம் சில நேரங்களில் பொதுமக்களுக்கு அனுகூலமில்லாத முறையில் உபயோகப்படுத்தப்படக்கூடும். அம்மாதிரி நிலைமைகள் அமையும்பொழுது அதை அரசு திருத்தி அமைக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும் என்ற கருத்தில்தான் இந்த முடிவு மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

"தமிழ் நாடு, 1969-ம் ஆண்டு, ஊராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 5/1969) ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

1969 பிப்ரவரி 28]

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :—

"இரண்டாவது பிரிவு இந்த மசோதாவுக்கு உரிய பகுதியாக ஆக்கப்படவேண்டும்."

*திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் அனுமதியோடு என்னுடைய திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

"In the proposed sub-section (3) of the principal Act, for the words :—'The Government shall, by notification, determine in regard to any village or town or any class of villages or towns whether the house-tax shall be levied every half-year or year and in so doing have regard to the following matters, namely :—', the following words shall be substituted, namely, 'The house tax shall be levied every half-year and in so doing the village or town panchayat shall have regard to the following matters, namely :—'."

THIRU L. BALARAMAN : Sir, I second the amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலும் நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கத்தக்க மசோதா ஆகும். கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள், ஊராட்சிகள் இவைகளை இரண்டு விதமாகப் பிரித்து, அவைகள் வரி வசூல் செய்கின்ற அதிகாரத்தைத் தருகின்ற மசோதாவாகும் இது. கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் என்றும், நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் என்றும் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்து, இரண்டு பிரிவுகளிலும் வசிக்கின்ற மக்களது வருவாயைக் கணக்கில் கொண்டு, கருத்தில் கொண்டு, அந்த அடிப்படையிலே வரிவசூலிப்பது என்ற முறையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கம், இந்த மசோதாவின் நோக்கம் இன்னும் வெற்றிகரமாக நடைபெறவேண்டும் என்பது தான். இந்த மசோதாவை அறிமுகப்படுத்தும்பொழுது, பின்வருமாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது :—

"It has also been pointed out that the amount of house-tax payable to town panchayats is much higher than that payable to village panchayats and that it would be difficult for the assessees in town to pay the house-tax annually in one lump-sum."

நகரப் பஞ்சாயத்தில் இருப்பவர்கள் வருடத்திற்கு ஒரு முறை என்கின்ற அளவுக்கு வரி செலுத்துவது என்பது சிறிது கடினமான நிலையாகும். காரணம், அவர் அதிகப்படியான வரியை செலுத்துகின்ற ஒரு நிலைமையில் இருப்பவர்கள். ஆகவே, நகரப் பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டு முறைகளில் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறையாக வரி வசூலிக்கின்ற ஒரு நிலைமையையும், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆண்டுக் கடைசியில்

அல்லது ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வரி வசூல் செய்வது என்ற ஒரு நிலையும் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. ஆனல் அத்தோடு நிற்காமல் எந்தக் கிராமப் பஞ்சாயத்து ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வரி வசூல் செய்வது என்ற நிர்ணயம் செய்கின்ற உரிமை, அதே மாதிரி எந்த நகரப் பஞ்சாயத்து ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு முறை அல்லது இரண்டு முறை வரி வசூல் செய்வது என்ற நிர்ணயிக்கும் உரிமை, ஆகிய உரிமைகளை அரசாங்கம் தன்னுடைய உரிமைகளாக ஆக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஒரு நிலைமை ஏற்படுமானல் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் எல்லா ஊராட்சிகளுக்கும் ஒரே சட்டம் என்கிற நிலைமை ஏற்படாது. ஆங்கிலத்தில் சொல்ல வேண்டுமானல், இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு யூனிபார்மிடி, ஒரு யுனிமிடி இருக்காது. எல்லாக் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களிலும் ஒரே விதமாக வரி வசூல் செய்கின்ற நிலைமை இருக்காது. அதேபோல் எல்லா நகரப் பஞ்சாயத்துக் களிலும் ஒரே விதமாக வரி வசூல் செய்கின்ற நிலைமை இருக்காது. இன்றையதினம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதா அப்படியே சட்டமாக்கப்படுமானல், சில நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு முறையும், சில நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டு முறைகளும் வரி வசூல் செய்கின்ற நிலைமை ஏற்படும். அதே நிலைமை கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் ஏற்படும். சில இடங்களில் பக்கத்து பக்கத்து ஊர்களிலே, ஒரு இடத்தில் வருஷத்திற்கு ஒரு முறை தான் வரி வசூல் செய்கின்ற நிலைமையும், பக்கத்தில் இருக்கிற நகரப் பஞ்சாயத்தில் இரண்டு முறை வரி வசூலிக்கின்ற நிலைமையும் ஏற்படும். வரி அதிகமா, குறைவா என்கின்ற நிலையைப் பற்றி மக்களுக்குச் சிந்தனை ஏற்படாது, எத்தனை முறை வரி செலுத்துகிறோம் என்பது தான் பெரியதாகத் தோன்றும். இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுமானல் இது மக்களிடையே ஒரு குழப்பமான சூழ்நிலையை உண்டாக்கி விடுவதற்கு மிகுந்த ஏது இருக்கிறது.

ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இது மிக மிக அவசியமானது. பஞ்சாயத்துக்கள், நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் என்றால், ஒரே விதமான வரி வசூல் இருக்கவேண்டும். அப்படி நிர்ணயிப்பதை சர்க்காரின் உரிமையாக்காமல், சட்டமாகச் செய்து இதுதான் நிலைமை என்று செய்துவிட்டால் ஒரு நிரந்தரமான நிலை ஏற்படும். வரி வசூலில் குழப்பங்களை தவிர்க்க ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும். யார் அமுல் நடத்துவது என்கிற நிலையை அரசு நிர்வாகம், இயந்திரம் வைத்துக்கொள்வது ஜனநாயகத்தில் அவ்வளவு உகந்தது அல்ல. இந்த நிலைகளை மனத்தில் கொண்டு, என்னுடைய திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மதிப்பிற்குரிய சபா நாயகர் அவர்களே, திரு. ராமமூர்த்தி கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத் தின் மீது இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, இது சாதாரண மசோதா என்று நமக்கு தோன்றினாலும், இதில் பல முக்கிய அம்சங்கள் இருக்கின்றன. நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதில், பல இடையூறுகள் நிச்சயமாக வரக்கூடும் என்பதை எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, ஏராளமான ஊராட்சி மன்றங்கள், பேரூராட்சி மன்றங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு அவைகள் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு மனுப்போட்டு, இப்படிப் பட்ட மசோதாவைக் கொண்டு வந்து சட்டத்தைத் திருத்தினால்தான் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வரி வசூல் செய்யலாம் என்று, தங்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்களா? அதற்காக இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படுகிறதா? பல இடங்களிலும், அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வராவிட்டால், கஷ்டம் இருக்கும் என்று மனுச் செய்து இருந்தால் இந்த மசோதா கொண்டு வருவதில் நியாயம் இருக்கும்.

இரண்டாவதாக, மசோதா கொண்டு வந்தபிறகு, இத்தனை மாதங்களுக்குள்ளே, நிச்சயமாக ஊராட்சி மன்றம், பேரூராட்சி மன்றம் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை இந்த வரியை விதிக்கலாம் என்று சொல்ல வேண்டும். இல்லாவிட்டால், எந்த ஒரு ஊராட்சி மன்றமும், பேரூராட்சி மன்றமும் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை, அல்லது இரண்டு முறை என்று வரி வசூல் செய்வதில் குழப்பமான நிலையில் இருப்பார்கள், ஆகவே, கால வரம்பு விதிக்க வேண்டும். அதற்கான உத்தரவை உடனடியாக விதிக்க அரசாங்கம் திட்டங்களை வகுத்து இருக்கிறதா? அதிகாரிகளைக் கலந்து கொண்டு எற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்களா? இவற்றிற்கு அமைச்சரிடத்தில் விளக்கம் எதிர் பார்க்கிறேன். மூன்றாவதாக, We must clearly specify about the population எவ்வளவு ஜனத்தொகை இருந்தால், எவ்வளவு வருமானம் இருந்தால் ஒரு மன்றம் ஆண்டு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வரியை விதிக்கலாம்? எதற்கு மேல் இருந்தால் ஆண்டுக்கு இரண்டு முறை விதிக்கலாம் என்பது போன்றவைகளுக்கு திட்டவட்டமாக ஷரத்துக்கள் இருக்க வேண்டும். ஜனத்தொகை பற்றியும், வருமானம் பற்றியும், ரூல்ஸ் ஃப்ரேம் செய்யும் போதாவது தெளிவு படுத்தப் படவேண்டும்.

நான்காவதாக, கடைசியில், இதன் காரணமாக ஏதோ சில 'பேக் லாக் ஆப் ஒர்க்' இருந்து, ஏராளமான வேலைகள் அப்படியே தேங்கிக் கிடக்கும் போது, ஊராட்சி மன்றத்தில் இங்கே கோட்டையிலிருந்து உத்தரவு வரவில்லை என்று சொல்லி, பின்னால், நான்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு பேக் லாக்காக உத்தரவு போட்டு, ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் ஆக 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு வரி வசூலிக்கக் கூடிய நிலைமை வரலாம். அது ஒரு மிக முக்கியமான அம்சம். இதை அமைச்சரவர்கள் கவனித்து இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இவற்றையெல்லாம் தெளிவாகச் சொன்னால் நலமாக இருக்கும். நாங்களும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்போம்.

திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பற்றி நான் ஒரு கிராம வாசி என்ற முறையில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்கு வருஷத்திலே ஒரு முறை வரி கொடுப்பதுதான் சுலபமாக இருக்கும், சங்கடம் இல்லாமலும் இருக்கும், எளிதாகவும் இருக்கும். முதலில் பேசியவர் நகர வாசி இரண்டாவதாகப் பேசியவர் மாநகர வாசி. நான் ஒரு கிராம வாசி. கிராமத்தில் இருக்கும் சங்கடங்களைத் தெரிந்து ஆராய்ந்த தன் மேல் தான் நம்முடைய அரசு இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அந்த அந்தக் கிராமங்களைக் கலந்து அவர்களுடைய ஆலோசனைப்படி, அந்த அந்தக கிராமங்கள் விஷயத்தில் ஒரு முறையில் வரி வசூலிக்கலாம் என்று முடிவை செய்யும் பாத்தியதை சர்க்காருக்குத்தான் இருக்க வேண்டும். அத்தோடு நில வரியோடு வசூல் செய்யும் நிலை இருக்கிறது. கிராமங்களில் கிராம அதிகாரிகள் அதைச் செய்கிறார்கள். தண்ணீர் வரி வருஷத்தில் ஒரு முறை தான் வசூலிக்கப் படுகிறது. வேறு எவ்வளவோ சிக்கல்களைத் தவிர்க்க இப்பொழுது நம்முடைய அரசு ஆராய்ந்து கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்த மசோதாவே முழுக்க முழுக்க அவசியமானது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, அதை வேறு திருத்தமின்றி அப்படியே இந்த மாமன்றம் நிறைவேற்ற வேண்டுகிறேன்.

* **மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி** : தலைவர் அவர்களே, மூன்று உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். கிராமப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர் ஒருவர்; நகர் பகுதியைச் சேர்ந்தவர் மற்றவர்; இன்னொருவர் மாநகரத்தைச் சேர்ந்தவர். நான் கிராமத்தில் பிறந்து, வளர்ந்து, நகரத்தில் தொழிலை ஆரம்பித்து, இப்பொழுது மாநகரத்தில் கடமையை ஆற்றுகிறேன். மூன்று பகுதிகளிலும் உள்ள வரி வசூல் சங்கடங்களைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் இந்த மசோதாவை மேலும் வலிவுள்ளதாகச் செய்ய யோசனைகளை சொன்னார்கள். பெருமதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தன்னுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். இவற்றிற்குப் பதில் கூறும் முறையில் திரு. ராமசாமி கவுண்டர் தெளிவாகவே எடுத்துச் சொன்னார்கள். புதிதாக அரசாங்கம் எந்த உரிமைகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவல்ல இது. ஏற்கனவே அரசாங்கம் வைத்துக் கொண்டு இருந்த பொறுப்பு. ஆனல், அதில் கிராமப் பகுதிகளில் நிலவரியோடு வரி வசூல் செய்தால், சுணக்கம் இல்லாமல் நடைபெறும். வரி பாக்கியில்லாமல் நடைபெறும். ஆனல் பல்வேறு பேரூராட்சி மன்றங்களிலிருந்து வேண்டுகோள்கள் வந்ததால் தான் இந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில், செல்லுகின்ற இடங்களில் பேரூராட்சி மன்றங்கள் வரவேற்பில் முதலாவதாகக் குறிப்பிடுவது

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. மா. முத்துசாமி]

ஆண்டுக்கு ஒரு முறை என்பது சங்கடமாக இருக்கிறது, பெரும் தொகை செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கிராமப் புறச் சூழ்நிலை வேறு, கிராம அதிகாரிகள் நில வரியோடு சேர்த்து வசூல் செய்துவிடுகிறார்கள். ஆனால், நகர் புறங்களில், வரிவசூலிக்க என்று தனியாக அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். கிராமம் போல நகரத்திலும் ஆண்டு ஒரு முறை என்பது சங்கடமாக இருக்கும். இதைப் பலரும் வற்புறுத்திச் சொன்னதால் தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

ஏற்கனவே, அரசாங்கம் நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால், அந்த நிலைமை நகரத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு சங்கடத்தைக் கொடுக்கும் என்று அவர்கள் எதிர் பார்க்கவில்லை. ஆகவே தான் இப்பொழுது அந்த வகையில் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. திரு. ராமமூர்த்தி குறிப்பிட்டது போல, சில இடங்களுக்கு ஆறு மாதம் என்றும், சில இடங்களுக்கு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை என்றும் செய்தால். அந்த முறையை மாற்ற வேண்டியிருந்தால், மறுபடியும் திருத்தங்கள் கொண்டு வரவேண்டும். எந்த நகரத்தில் அல்லது பேரூராட்சியில் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை பணத்தைச் செலுத்துகிறோம் என்கிறார்களோ, அதைப் பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமை இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அப்படிப்பட்ட மன்றங்களுக்குக் கொடுக்கப் படுகிறது. இது எதிர் காலத்தில் நலமாக இருக்கும் வகையில் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அரசு பேரூராட்சி, நகராட்சி மன்றங்களின் அதிகாரத்தில் தலையிட்டுக் காரியங்களைக் கெடுத்துவிடாது.

ஏற்கெனவே இருந்த ஓராண்டு, அரையாண்டு என்று நிலைமைக்கேற்றபடி வசூல் செய்வது என்று மாற்றிக்கொள்ளத்தக்க விதத்தில் செய்துகொள்ள வேண்டும். இதனால் அரசாங்கத்தினால் எந்தவிதமான உரிமையையும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இல்லை. மேலும், இதனால் காலதாமதமும் ஏற்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மக்கள் தொகையைக் கணக்கிட்டு, மக்கள் தொகை அடிப்படையில் அரையாண்டுக்கு ஒரு முறை, ஆண்டுக்கு ஒருமுறை என்று நிர்ணயித்தால் அதனால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்று தெரிகிறது. முன்னாலே நகரசபைகள் அரையாண்டுக்கு ஒரு தடவையும், கிராமப் பஞ்சாயத்துகள் ஆண்டுக்கு ஒரு தடவையும் என்று வைத்திருந்தன. சட்டத்தை பல முறை திருத்த வேண்டிய வாய்ப்பு வந்துவிடக்கூடாது. உள்ளூர் நிலைமைகளுக்கேற்ப வசூல் செய்துகொள்ளலாம் என்ற அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதன் மீது நல்ல பல கருத்துக்களைக் கூறிய நண்பர்களுக்கு நன்றிகூறுகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்திலுள்ள நல்ல கருத்துக்களை அறிந்து உறுப்பினர்கள் தாங்கள் கொடுத்துள்ள திருத்தங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHI : In view of the explanation given by the Hon. Minister, I do not press my amendment.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. க. ராமமூர்த்தி அவர்கள் கொடுத்த திருத்தத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

இரண்டாவது பிரிவு பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

மூன்றும் பிரிவு, முதல் பிரிவு, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 5/69) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்" என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டது.

(எ) தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் ஆவண மசோதா (ச. பே. மசோதா எண். 18/68—ஆய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Speaker, Sir, I beg to move

"That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 *(L.A. Bill No. 18 of 1968) as amended by the Select Committee be taken into consideration."

Past experience has shown that in the absence of reliable record of tenancy rights, it is difficult to implement measures of land reforms and in particular, enforce legislative provisions which seek to provide security of tenure to the tenant-cultivators who are also, generally denied credit facilities from institutional agencies, as they are, in a majority of cases, not in a position to establish their tenancy rights, due to incomplete land records. The Government have, therefore, felt the urgent need for a correct and up-to-date record of tenancy rights for an effective implementation of land reform measures. The Government had therefore, decided to undertake necessary legislation for the purpose.

Accordingly, during August 1968, the Government brought before this House a Bill called the Madras Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1968. The Bill was, however, referred to a Select Committee of this House by a resolution of the Assembly, dated the 21st August 1968. The report of the Select Committee was presented to this House on 29th January 1969. Now I will proceed to explain the various changes made in the Bill by the Select Committee.

***Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 29th January 1969**